

Лукъ съмъ ялъ,
Чукъ въртялъ,
Тѣй съмъ станалъ даскалъ.

Наскоро Славейковъ постъпилъ въ едно гръцко училище. Тамъ преподавали по-голѣми науки, изучавали история, география, аритметика, краснописъ и др. На Славейкова тия науки се много харесали и той силно се увлѣкълъ въ гръцкото учение. Лошо било това, че учителитѣ въ тия училища били гърци и учението ставало на гръцки езикъ. И дума не ставало тамъ за български езикъ, за българска история и география или за български пѣсни и приказки. Другаритѣ му се страхували да не се погърчи, та му крадѣли гръцкитѣ учебници и му правѣли разни прѣчки, докато го накарали да напусне училището.

Подиръ това Славейковъ постъпилъ въ едно турско училище, но когато дошло време да изучаватъ нѣкаква турска свещена книга, дострашало го, да не би да искатъ да го потурчатъ, та скоро напусналъ и това училище.

Въ затвора.

На 14 годишна възраст Славейковъ искалъ да стане учителъ въ близкитѣ търновски села, но понеже билъ още много младъ, не му вѣрвали, че може да учи другитѣ, та не го назначили. По това време той прочелъ по ръкописъ Паисиевата история и почналъ да я преписва. Колкото повече се задълбочавалъ въ тая книга, толкова повече обикналъ родния си езикъ и родното си минало и почналъ да мрази гърцитѣ.

Единъ пжтъ отишълъ въ черквата Св. Спасъ. Тамъ се четѣло и пѣло по гръцки езикъ. Когато